

Predmet C-445/19**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku u skladu s člankom 98. stavkom 1.
Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

6. lipnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Østre Landsret (Danska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

29. svibnja 2019.

Tužitelj:

Viasat Broadcasting UK Ltd

Tuženici:

TV 2/Danmark A/S

Kraljevina Danska

Predmet glavnog postupka

Društvo Viasat Broadcasting UK Ltd (u daljnjem tekstu: Viasat) zatražilo je da se društvu TV 2 Danmark A/S (u daljnjem tekstu: TV 2) naloži plaćanje takozvane „kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti”, u ukupnom iznosu od 1 746 300 000 danskih kruna, na državnu potporu koju je društvo TV 2 primalo od 1995. do 2003., u situaciji u kojoj je ta potpora kasnije odobrena kao naknada za pružanje javne usluge u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a. Društvo TV 2 i danska država zatražili su da se tužba odbije te su istaknuli nekoliko prigovora na postojanje i visinu potraživanja u pogledu kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku podnesen na temelju drugog stavka članka 267. UFEU-a u pogledu sadržaja i opsega obveze država članica da korisniku potpore nalože plaćanje takozvane „kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti”, kako je

opisana u, među ostalim, presudama od 12. veljače 2008. u predmetu CELF, C-199/06, ECLI:EU:C:2008:79, i od 18. prosinca 2008. u predmetu Wienstrom, C-384/07, ECLI:EU:C:2008:747

Prethodna pitanja

1. Vrijedi li obveza nacionalnog suda da korisniku potpore naloži plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti (vidjeti presudu CELF) i u situaciji poput one u predmetnom slučaju, u kojoj je nezakonita državna potpora činila naknadu za pružanje javne usluge za koju je kasnije utvrđeno da je spojiva s unutarnjim tržištem u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a te u kojoj je ta potpora odobrena na temelju procjene cjelokupne financijske situacije poduzetnika koji pruža javnu uslugu, uključujući njegovu kapitalizaciju?

2. Vrijedi li obveza nacionalnog suda da korisniku potpore naloži plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti (vidjeti presudu CELF) i u pogledu iznosa koji se, u okolnostima poput onih u predmetnom slučaju, prenose s korisnika potpore na povezane poduzetnike na temelju javnopravne obveze, ali za koje je u konačnoj Komisijinoj odluci utvrđeno da korisnika potpore stavljaju u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a?

3. Vrijedi li obveza nacionalnog suda da korisniku potpore naloži plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti (vidjeti presudu CELF) i u pogledu državne potpore koju je korisnik potpore, u okolnostima poput onih u predmetnom slučaju, primio od poduzetnika pod javnom kontrolom, s obzirom na to da potonji sredstva djelomično stječe od prodaje usluga korisnika potpore?

Istaknute odredbe prava Unije

Članak 102. UFEU-a, članak 106. UFEU-a, članak 107. UFEU-a i članak 108. UFEU-a

Obavijest Komisije o provedbi propisa o državnim potporama od strane nacionalnih sudova (2009/C85/01) (u daljnjem tekstu: Obavijest o suradnji)

Obavijest Komisije: Put prema djelotvornoj provedbi odluka Komisije kojima se državama članicama nalaže da osiguraju povrat nezakonitih potpora i potpora koje su nespojive s unutarnjim tržištem (2007/C272/05) (u daljnjem tekstu: Obavijest o povratu potpore)

Istaknute Komisijine odluke

Odluka Komisije 2006/217/EZ od 19. svibnja 2004. o mjerama koje je Danska poduzela u korist društva TV 2/Danmark, NN22/2002 (u daljnjem tekstu: Odluka iz 2004.)

Odluka Komisije C(2004) 3632 *final* od 6. listopada 2004. u predmetu o državnoj potpori br. N313/2004 namijenjenoj rekapitalizaciji društva TV 2 DANMARK A/S (u daljnjem tekstu: Odluka o rekapitalizaciji)

Odluka Komisije C(2008) 4224 *final* od 4. kolovoza 2008. u predmetu N 287/08 (u daljnjem tekstu: Odluka o potpori za sanaciju)

Odluka Komisije 2011/839/EU od 20. travnja 2011. o mjerama koje je Danska usvojila (C2/03) u pogledu društva TV 2/Danmark (u daljnjem tekstu: Odluka iz 2011.)

Odluka Komisije 2012/109/EU od 20. travnja 2011. o državnoj potpori C19/09 (ex N64/09) koju Danska namjerava odobriti u pogledu restrukturiranja društva TV 2 Danmark A/S (u daljnjem tekstu: Odluka o restrukturiranju)

Istaknuta sudska praksa Suda

Presuda Altmark, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415

Presuda CELF, C-199/06, ECLI:EU:C:2008:79

Presuda Wienstrom, C-384/07, ECLI:EU:C:2008:747

Presuda TV 2/Danmark protiv Komisije, C-649/15 P, ECLI:EU:C:2017:835

Presuda Komisija protiv TV 2/Danmark, C-656/15 P, ECLI:EU:C:2017:836

Presuda Viasat Broadcasting UK protiv TV 2/Danmark, C-657/15 P, ECLI:EU:C:2017:837

Presuda Viasat Broadcasting UK protiv Komisije, C-660/15, ECLI:EU:C:2017:178

Presuda TV 2/DANMARK A/S i dr. protiv Komisije, T-309/04, T-317/04, T-329/04 i T-336/04, ECLI:EU:T:2008:457

Presuda TV 2/Danmark protiv Komisije, T-674/11, ECLI:EU:T:2015:684

Presuda Viasat Broadcasting UK protiv Komisije, T-125/12, ECLI:EU:T:2015:687

Presuda Eesti Pagar, C-349/17, ECLI:EU:C:2019:172

Presuda Residex Capital IV CV, C-275/10, ECLI:EU:C:2011:814

Presuda Siemens protiv Komisije, T-459/93, ECLI:EU:T:1995:100

Istaknuti nacionalni propis

Lov om radio-og fjernsyns virksomhed (Zakon o radijskom i televizijskom emitiranju), osobito članci 24., 29., 30. i 33.

Kratak prikaz činjeničnog stanja i dosadašnjeg tijeka postupka

- 1 Tužitelj iz glavnog postupka je komercijalno televizijsko društvo Viasat. Dva tuženika su danska država (koju zastupa ministarstvo kulture) odnosno javno televizijsko društvo TV 2, koje je u državnom vlasništvu. Društvo TV 2 osnovano je 1986. kao samostalna ustanova pod državnom kontrolom na temelju relevantnih pravila predviđenih u Zakonu o radijskom i televizijskom emitiranju. Od kada je osnovano, društvo TV 2 podliježe obvezama primjenjivima na javne usluge. Društva Viasat i TV 2 međusobno se natječu na danskom tržištu u pogledu distribucije televizijskih kanala na nacionalnoj razini.

Način financiranja društva TV 2 od 1995. do 2004.

- 2 Pravnu osnovu u Danskoj za mjere financiranja društva TV 2 u razdoblju relevantnom za predmetni slučaj činile su razne verzije Zakona o radijskom i televizijskom emitiranju: opis tih mjera vidjeti u Odluci iz 2011.
- 3 Osnivanje i početne djelatnosti društva TV 2 financirani su putem *start-up* zajma u iznosu od 510,8 milijuna danskih kruna, bez dodatnog kapitala. Društvo TV 2, koje je skromno kapitalizirano od svojeg osnivanja, svoje je tekuće djelatnosti financiralo putem sredstava prikupljenih izdavanjem licenci i prihoda od prodaje svojeg televizijskog oglašivačkog vremena, čime je do 1997. upravljalo neovisno društvo u državnom vlasništvu TV 2 Reklame A/S. Financiranje se provodilo i prihodima od prodaje programa i ostalih usluga. Od 1995. do 1996. financiranje društva TV 2 bilo je uređeno na sljedeći način: udio društva TV 2 u naknadama za izdane licence ulazio je u poseban državni fond, takozvani fond TV 2. Prihodi koje je društvo TV 2 Reklame A/S ostvarivalo od prodaje oglasa na kanalima društva TV 2 također su ulazili u taj fond. U skladu s člankom 30. Zakona o radijskom i televizijskom emitiranju, „cjelokupne djelatnosti društva TV 2” (to jest i njegove nacionalne i njegove regionalne djelatnosti: za više detalja vidjeti nastavak) financirale su se „iznosima prenesenima iz fonda TV 2 u skladu s okvirnim proračunima koje je utvrđivao ministar kulture”. U skladu s pripremnim aktima za taj zakon, razlog tog usmjeravanja oglašivačkih prihoda društva TV 2 kroz društvo TV 2 Reklame A/S i fond TV 2 bila je politička želja da se zaštiti urednička neovisnost društva TV 2. Detaljne odredbe o djelatnostima društva TV 2 nalaze se u člancima 29., 30. i 33. Zakona o radijskom i televizijskom emitiranju (u verziji koja je bila snazi u relevantno vrijeme).
- 4 Stranke glavnog postupka ne slažu se oko toga jesu li se prihodi društva TV 2 Reklame A/S mogli koristiti samo za financiranje društva TV 2 te je li društvo TV 2 zakonski imalo pravo na te prihode. Sud koji je uputio zahtjev (Østre Landsret

(Žalbeni sud regije Istok, Danska)) u tom je pogledu istaknuo da su pravila Zakona o radijskom i televizijskom emitiranju koja su tada bila na snazi izričito predviđala da je ministar kulture mogao donositi odluke kojima bi naložio da se udjeli u prihodima društva TV 2 Reklame A/S ne prenesu u fond TV 2. Slično tomu, u pripremnim aktima za taj zakon bilo je utvrđeno da je ministar kulture mogao „odlučiti koliki će se udio u prihodima od oglašivačkih djelatnosti prenijeti u fond TV 2”. Dakle, financiranje se provodilo putem proračunskih okvira, a ne putem zakonskog prava na prihode od oglašavanja.

- 5 Međutim, u praksi, čitav prihod društva TV 2 Reklame A/S je i 1995. i 1996. odlazio u fond TV 2. Također, u te je dvije godine ukupan iznos koji se sastojao i od sredstava prikupljenih izdavanjem licenci i od prihoda od oglašavanja prenesen iz fonda TV 2 na društvo TV 2, iako to nije uključivalo sve prihode od oglašavanja koji su preneseni s društva TV 2 Reklame A/S na fond TV 2.
- 6 Društvo TV 2 Reklame A/S i fond TV 2 likvidirani su 1. siječnja 1997. Društvo TV 2 tada je preuzelo vođenje prodaje svojeg oglašivačkog vremena te je stoga počelo izravno dobivati prihode od oglašavanja. Društvo TV 2 od tada je naknade za izdane licence počelo izravno primati od danskog javnog društva DR (koje je prikupljalo te naknade). Kada je fond TV 2 likvidiran, njegova sredstva prenesena su na društvo TV 2.
- 7 Osim toga, društvo TV 2 je između 1995. i 2002. od države ostvarilo nekoliko pogodnosti: one su se odnosile na (i) izuzeće od poreza na dobit; (ii) *start-up* zajam bez kamata i roka otplate; (iii) državno jamstvo za operativni zajam do kraja 1996.; i (iv) plaćanje izrazito niske frekvencijske pristojbe. Sve te pogodnosti kvalificirane su kao postojeća državna potpora.
- 8 Društvo TV 2 je naknade za izdane licence prestalo primati 1. srpnja 2004., kada je iz samostalne ustanove pretvoreno u postojeće društvo s ograničenom odgovornošću TV 2/DANMARK A/S. Društvu TV 2 onemogućeno je prikupljanje pretplatničkih pristojbi te nije imalo pristup vanjskim zajmovima. Društvo TV 2 od svojeg je osnivanja imalo financijske probleme, koji su u bitnome bili posljedica njegove skromne kapitalizacije. Danska država je odlučila da društvo TV 2 potreban kapital treba prikupiti putem tekućih prihoda. Društvo TV 2 je 1995. imalo negativan kapital u iznosu od 97,8 milijuna danskih kruna, da bi 2002. raspolagalo pozitivnim kapitalom u iznosu od 550,5 milijuna danskih kruna. Krajem 2005., njegov je kapital iznosio ukupno 652 milijuna danskih kruna.

Obveze primjenjive na javne usluge društva TV 2 i odnos s regionalnim postajama društva TV 2

- 9 U vrijeme svojeg osnivanja, društvo TV 2 imalo je samo jednu nacionalnu postaju. S vremenom je osnovano nekoliko „regionalnih postaja”. Društvo TV 2 je tijekom relevantnog razdoblja tako imalo devet neovisnih javnih postaja: nacionalnu i osam regionalnih postaja, svaka od kojih je imala vlastito neovisno

regionalno vijeće, upravni odbor, programsko vijeće, izvršni odbor te proračunske i programske odgovornosti.

- 10 Između 1995. i 2004., društvo TV 2 je na temelju Zakona o radijskom i televizijskom emitiranju bilo obvezno proizvoditi i emitirati nacionalne i regionalne televizijske sadržaje. Nacionalna i regionalne postaje morale su svoje sadržaje emitirati na istoj mreži, jer su među sobom dijelile vrijeme za emitiranje. Društvo TV 2 dobivalo je prihode od oglasa povezanih s prikazivanjem regionalnih sadržaja. Regionalne postaje do 2003. nisu imale svoje licence za emitiranje i ugovore o pružanju javne usluge s državom. Nisu imale ni vlastite statute te ministru nisu podnosile izvješća o pružanju javne usluge, jer je na društvu TV 2 bilo da dostavlja izvješća o cjelokupnom izvršavanju obveze javne usluge. I to je promijenjeno 2003.
- 11 Kako je gore navedeno, sredstva prikupljena izdavanjem licenci do 1997. su prešla s fonda TV 2 na društvo TV 2. Kako je također navedeno, fond TV 2 likvidiran je 1997. Nakon toga, kako je navedeno, cjelokupne djelatnosti društva TV 2 financirale su se iz udjela koji je društvo TV 2 imalo u naknadama od izdanih licenci, prihoda od oglašavanja na kanalima društva TV 2, prihoda od prodaje emisija i ostalih usluga te putem subvencija i tako dalje. Nadalje, društvo TV 2 imalo je javnopravnu obvezu regionalnim postajama prosljeđivati minimalni godišnji iznos. Središnja uprava društva TV 2 svake je godine određivala „proračun za nacionalnu postaju te predviđala sredstva za svaku pojedinu regionalnu postaju društva TV 2”: vidjeti članak 24. stavak 1. Zakona o radijskom i televizijskom emitiranju. Sredstva predviđena za regionalne postaje izdvajala su se iz ukupnih prihoda društva TV 2 te stoga nije bilo potrebno da dolaze izričito iz sredstava koje bi društvo TV 2 prikupilo izdavanjem licenci. Društvo TV 2 je od 1997. do 2002. za regionalne postaje izdvojilo približno dvije milijarde danskih kruna.
- 12 Sud koji je uputio zahtjev navodi da to izdvajanje sredstava nije primjereno smatrati „[...] naknadom” koja se regionalnim postajama plaćala za emitiranje sadržaja u regionalnim prozorima, kako je Opći sud učinio u točki 171. presude u predmetu T-674/11. U stvarnosti, društvo TV 2 je od 1997. do 2002. primalo udio sredstava prikupljenih izdavanjem licenci koje su regionalne postaje do tada dobivale iz fonda TV 2 te je potom regionalnim postajama moralo dodijeliti potrebna sredstva, jer je bilo obvezno, u skladu s pripremnim aktima za zakonodavnu izmjenu, regionalnim postajama osigurati sredstva koja su u najmanju ruku odgovarala iznosu koji su oni do tada dobivali iz fonda TV 2 (275 milijuna danskih kruna 1996.).
- 13 Obveza društva TV 2 da godišnje izdvaja sredstva za regionalne postaje ukinuta je kada je nacionalna postaja društva TV 2 pretvorena, s učinkom od 1. srpnja 2004., u društvo s ograničenom odgovornošću. Istovremeno je promijenjen način dodjele sredstava društvu TV 2, u smislu da je u obzir uzeta činjenica da društvo TV 2 više nije imalo navedenu obvezu. Shodno tomu, društvu TV 2 je 2003. preneseno 151,1 milijuna danskih kruna prikupljenih izdavanjem licenci, u usporedbi s

ukupnim iznosom od 556,2 milijuna eura koji mu je prenesen 2002. Umjesto toga, regionalne postaje su od 2004. udio u sredstvima prikupljenima izdavanjem licenci dobivale izravno od danskog javnog radiotelevizijskog društva DR.

Sudska praksa sudova Unije u pogledu načina financiranja društva TV 2 od 1995. do 2002.

- 14 Komisija je Odlukom iz 2004. utvrdila da je potpora koja je društvu TV 2 između 1995. i 2002. dodijeljena u obliku sredstava prikupljenih izdavanjem licenci i ostalih mjera činila državnu potporu koja se trebala priopćiti, istodobno utvrdivši da su te mjere bile spojive sa zajedničkim tržištem u smislu članka 86. stavka 2. UEZ-a, uz iznimku iznosa od 628,2 milijuna danskih kruna, koji je Komisija kvalificirala kao prekomjernu naknadu te koji je društvo TV 2 stoga trebalo vratiti. Društvo TV 2 i danska tijela te društva Viasat i Discovery Networks Danmark (nekadašnje društvo SBS Broadcasting SA/TvDanmark) protiv Komisijine su odluke pokrenuli postupak pred Općim sudom.
- 15 U skladu s tom odlukom, društvo TV 2 je 29. studenoga 2004. vratilo iznos od 628,2 milijuna danskih kruna, uključujući kamate, i odgovarajući iznos za 2003. (izračunat metodom koja je upotrijebljena u Odluci iz 2004.), koji su danska tijela potraživala na vlastitu inicijativu, zajedno s kamatama, što je ukupno iznosilo 1 073 milijuna danskih kruna.
- 16 Budući da bi plaćanje tolikog iznosa društvo TV 2 učinilo insolventnim, Komisija je Odlukom o rekapitalizaciji odobrila danskoj vladi da rekapitalizira društvo TV 2 tako da poveća njegov kapital za otprilike 440 milijuna danskih kruna te državni zajam u iznosu od 394 milijuna danskih kruna pretvori u kapital. Opći sud je Odluku iz 2004. poništio presudom od 22. listopada 2008. u predmetu TV 2/Danmark i dr. protiv Komisije, T-309/04, T-317/04, T-329/04 i T-336/04. Komisija je novu odluku usvojila 20. travnja 2011. (Odluka iz 2011.). U toj je odluci utvrdila da je način financiranja društva TV 2 od 1995. do 2002. činio državnu potporu koja se trebala priopćiti. U vezi s time, među ostalim, sredstva prikupljena izdavanjem licenci koja je društvo TV 2 prosljedilo regionalnim postajama između 1997. i 2002. (otprilike 2 milijarde danskih kruna) i oglašivački prihodi društva TV 2 iz 1995. i 1996. koje je društvo TV 2 Reklame A/S prosljedilo društvu TV 2 preko fonda TV 2 (otprilike 1,5 milijarda danskih kruna) kvalificirani su kao potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Komisija je u vezi s time utvrdila da su svi prihodi koji su društvu TV 2 između 1995. i 1997. preneseni iz fonda TV 2 činili potporu društvu TV 2. Međutim, Komisija je istovremeno utvrdila da je ukupan iznos potpore dodijeljene društvu TV 2 činio naknadu za pružanje javne usluge u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a. Društva TV i Viasat podnijeli su Općem sudu tužbe protiv Odluke iz 2011. (predmeti T-674/11 i T-125/12) te je ta odluka u konačnici potvrđena presudama koje je Sud povodom žalbi donio u predmetima C-649/15 P, C-656/15 P, C-657/15 P i C-660/15 P. Sud je među ostalim potvrdio da su TV 2 Reklame A/S i TV 2 javna društva pod kontrolom danske države, da država može raspolagati

njihovim sredstvima te da se stoga radilo o pogodnosti koja se financirala iz državnih sredstava. Za detaljniji opis postupka, osobito treba vidjeti presude Suda u predmetima C-649/15 P i C-660/15 P.

Ostali predmeti o državnim potporama koji su se odnosili na društvo TV 2

- 17 Usporedno s predmetom o državnoj potpori koji se odnosio na način financiranja društva TV 2 između 1995. i 2002., u tijeku su bila još tri predmeta o državnim potporama koji su se odnosili na društvo TV 2: predmet u vezi s rekapitalizacijom, predmet u vezi s potporom za sanaciju i predmet u vezi s restrukturiranjem, koji su ukratko opisani u nastavku.
- 18 Predmet u vezi rekapitalizacijom proizašao je iz povrata potpore koji je društvo TV 2 izvršilo na temelju Odluke iz 2004. te se odnosio na rekapitalizaciju društva TV 2 od strane danske države. Komisija je u Odluci o rekapitalizaciji iz 2004. odobrila rekapitalizaciju društva TV 2 na temelju (tadašnjeg) članka 86. stavka 2. UEZ-a. Protiv te su odluke podnesene tužbe Općem sudu, koji je, u predmetima T-12/05 i T-16/05, utvrdio da nije potrebno donijeti odluku o odnosnom slučaju jer su mjere rekapitalizacije bile usko povezane s Odlukom iz 2004. te ih je Komisija stoga morala ocijeniti kao cjelinu u vezi s novom analizom načina financiranja društva TV 2 između 1995. i 2002.
- 19 Predmet u vezi s potporom za sanaciju proizašao je iz financijskih problema u kojima se društvo TV 2 našlo 2008. Država je zbog toga društvu TV 2 odlučila dodijeliti potporu u obliku kredita, koji je Komisija Odlukom o potpori za sanaciju odobrila kao potporu za sanaciju. Protiv te je odluke pokrenut postupak pred Općim sudom (predmet T-114/09), ali je on kasnije obustavljen.
- 20 Predmet u vezi s restrukturiranjem odnosio se na plan restrukturiranja koji su danska tijela Komisiji priopćila 4. veljače 2009., kao dopunu Odluke o potpori za sanaciju. Komisija je Odlukom o restrukturiranju odobrila plan restrukturiranja, podložno određenim uvjetima, uključujući mogućnost društva TV 2 da uvede pristojbe za krajnje korisnike. Protiv te je odluke pokrenut postupak pred Općim sudom (predmet T-210/02), ali je on kasnije obustavljen.

Nacionalni postupak u pogledu načina financiranja društva TV 2 između 1995. i 2004.

- 21 Predmetni postupak je 28. veljače 2006. pokrenulo društvo Viasat, ali je on prekinut do zaključenja raznih postupaka koji su se pred sudovima Unije vodili u pogledu načina financiranja društva TV 2.
- 22 Presudama Suda u predmetima C-649/15 P, C-656/15 P, C-657/15 P i C-660/15 P konačno je utvrđeno da su mjere koje su između 1995. i 2002. usvojene u korist društva TV 2 činile državnu potporu koja se mogla priopćiti te koja je spojiva s unutarnjim tržištem u smislu članka 106. stavka 2. UFEU-a. Te su mjere,

uključujući sredstva prenesena regionalnim postajama (vidjeti predmet T-674/11), usvojene protivno samostalnoj obvezi iz članka 108. stavka 3. UFEU-a. Također je utvrđeno da se sve djelatnosti emitiranja društva TV 2 (to jest njegove nacionalne postaje) moglo smatrati javnom televizijskom uslugom te da se sve s time povezane troškove stoga moglo smatrati troškovima javne usluge (vidjeti predmet T-309/04).

Glavni argumenti koje stranke ističu u glavnom postupku

Prvo pitanje

Navodi društva TV 2 i ministarstva kulture

- 23 Društvo TV 2 i ministarstvo kulture tvrde da se između naknade za pružanje javne usluge koja se plaća u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a i državne potpore dodijeljene na temelju članka 107. stavka 3. UFEU-a mora praviti bitna razlika. Društvo TV 2 nije imalo nikakve nezakonite kamatne prednosti u smislu presude CELF zato što bi troškovi vanjskog financiranja tijekom danog razdoblja nezakonitosti samo rezultirali odgovarajućim povećanjem troškova društva TV 2 pri pružanju javne usluge te zato što bi, u svjetlu pretpostavki koje su činile temelj Odluke iz 2011., bilo potrebno u odgovarajućem iznosu povećati naknadu koju je društvo TV 2 dobivalo za pružanje javne usluge kako bi se pokrili ti povećani troškovi i osigurala likvidnost društva TV 2 i njegova sposobnost pružanja javne usluge koja mu je povjerena.
- 24 Naknadu za pružanje javne usluge obilježava činjenica da društvo koje prima tu naknadu ima obvezu pružati uslugu u javnom interesu na način koji umanjuje konkurentnost tog društva, pri čemu ono samô ne bi preuzelo pružanje te usluge da posluje pod tržišnim uvjetima. Potpora za pružanje javne usluge svojstveno je i to da visina naknade ne smije biti veća od onoga što je potrebno za pokriće neto troškova povezanih s izvršavanjem obveza javne usluge i možda za osiguravanje razumne dobiti.
- 25 Zbog tih obilježja, u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a, primatelj naknade za pružanje javne usluge od te potpore ne stječu neopravdanu konkurentsku prednost. Čak i ako sama potpora ne daje konkurentsku prednost, ni prijevremena isplata sama po sebi neće davati neopravdanu konkurentsku prednost. S druge strane, utuživanje potraživanja u pogledu kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti protiv društva TV 2 rezultirat će time da će društvo TV 2 za pružanje usluge biti neadekvatno kompenzirano, čime će se tržišno natjecanje narušiti u korist konkurenata društva TV 2, uključujući društvo Viasat, te će se ugroziti pružanje javne usluge koja je društvu TV 2 povjerena. Iz toga proizlazi da – iako samostalna obveza vrijedi i za potporu u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a – naplata kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti s ciljem neutralizacije neopravdane prednosti nije obvezna.

- 26 To u svakom slučaju mora vrijediti u situaciji poput predmetne, u kojoj je Komisija spornu potporu Odlukom iz 2011. – te kasnije i Odlukom o rekapitalizaciji i Odlukom o restrukturiranju – proglasila spojivom s unutarnjim tržištem na temelju ocjene cjelokupne financijske situacije društva TV 2, uključujući njegovu kapitalizaciju. Tvrdi se da bi prihvaćanje potraživanja u pogledu kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti u takvoj situaciji oduzelo učinak Komisijinim odlukama te potkopalo Komisijinu nadležnost u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a.

Navodi društva Viasat

- 27 Društvo Viasat tvrdi da se potpora za pružanje javne usluge odobrena u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a ne razlikuje od potpore odobrene u skladu s člankom 107. stavkom 3. UFEU-a. Ističe da se kamata zbog nezakonitosti mora platiti u oba slučaja.
- 28 Društvo Viasat poziva se na presudu u predmetu C-657/15 P, u kojoj je Sud utvrdio da je naknada koja se za pružanje javne usluge plaćala društvu TV 2 davala financijsku prednost tom društvu, jer se plaćala protivno uvjetima iz presude Altmark. Nadalje, u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a, pri pružanju javne usluge moguće je ostvariti razumnu dobit. Shodno tomu te kako je navedeno u Odluci iz 2011., društvo TV 2 uspjelo je ostvariti ukupnu dobit od 628,2 milijuna danskih kruna.
- 29 U televizijskom sektoru primjenjuje se vrlo široka definicija javne usluge, prema kojoj se svi troškovi društva TV 2 smatraju troškovima javne usluge. Prema navodu društva Viasat, zbog toga je često bolje dobiti potporu na temelju članka 106. stavka 2. UFEU-a nego na temelju članka 107. stavka 3. UFEU-a. Postoje brojni primjeri ugovornih obveza javne usluge kod kojih društvo dobrovoljno sklapa sporazume s državom radi pružanja javne usluge.
- 30 Potpora za kulturu koja se razmatrala u presudi CELF činila je naknadu za troškove povezane s proizvodnjom i izvozom knjiga na francuskom jeziku. Stoga je načelno usporediva s potporom za pružanje javne usluge o kojoj se radi u predmetnom slučaju. Bilo bi umjetno potporu iz predmeta CELF tretirati drukčije od potpore dodijeljene društvu TV 2.
- 31 Društvo Viasat navodi da bi pristup koji zagovaraju ministarstvo kulture i društvo TV 2 potkopalo stvarnu djelotvornost priopćavanja potpora od strane država članica i samostalnu obvezu u području potpora dodijeljenih na temelju članka 106. stavka 2. UFEU-a, jer bi rezultirao time da nepriopćavanje potpore ne bi imalo nikakve posljedice. Nadalje, konkurenti bi ostali bez pravnih lijekova te bi presuda Altmark izgubila svoj učinak ako oni ne bi mogli tražiti plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti u situaciji poput one u predmetnom slučaju, u kojoj je potpora dodijeljena protivno članku 108. stavku 3. UFEU-a i uvjetima iz presude Altmark u vezi s transparentnošću, javnom nabavom i učinkovitim djelovanjem.

Ocjena suda koji je uputio zahtjev

- 32 Sud koji je uputio zahtjev ističe da iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da je glavni smisao zahtijevanja povrata nezakonito dodijeljene državne potpore eliminacija poremećaja u tržišnom natjecanju uzrokovanih konkurentskom prednošću koja je stečena zahvaljujući nezakonitoj potpori. Neopravdana prednost za korisnika potpore – čak i kada se potpora naknadno proglašuje spojivom s unutarnjim tržištem – sastoji se, među ostalim, u neplaćanju kamata koje bi taj korisnik platio na potporu koja je spojiva s unutarnjim tržištem da je tijekom trajanja nezakonitosti odnosni iznos morao posuditi na tržištu: vidjeti presude CELF; Eesti Pagar, C-349/17, t. 130.; i Residex Capital IV CV, C-275/10, t. 33. i 34.
- 33 Sud koji je uputio zahtjev u vezi s time navodi da nije sigurno da priroda obveze javne usluge u skladu s člankom 106. stavkom 2. UFEU-a sugerira da se opće načelo državne potpore u pogledu kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti u slučajevima povreda samostalnih obveza iz članka 108. stavka 3. UFEU-a ne smije primjenjivati kada se radi o potpori u obliku naknade za pružanje javne usluge.
- 34 Potpora društvu kojem je povjereno pružanje javne usluge dodjeljuje se radi pružanja odnosne javne usluge, a ne kako bi se tom društvu osigurala naknada za troškove povezane s plaćanjem kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti. Plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti se samo po sebi teško može smatrati izvršavanjem obveze javne usluge.
- 35 Zbog toga je dvojbeno može li se tvrditi, čisto u pravnom smislu, da plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti povećava troškove korisnika potpore koji su povezani s pružanjem javne usluge. Zbog istog razloga, argument društva TV 2 i ministarstva kulture prema kojem bi obveza plaćanja kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti rezultirala „neadekvatnom kompenzacijom” za društvo koje pruža javnu uslugu na prvi se pogled ne čini osnovanim.
- 36 Obveza plaćanja kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti neće uvijek značiti da društvo koje pruža javnu uslugu neće imati sredstva potrebna za izvršavanje obveze javne usluge, jer se, naime, presuda Altmark temelji na pretpostavci da, ovisno o okolnostima, mjera potpore koja je spojiva s unutarnjim tržištem u smislu članka 106. stavka 2. UFEU-a može odnosnom društvu omogućavati i određenu dobit. Nasuprot tomu, ne može se isključiti ni mogućnost da će društvo koje je dobilo potporu različitu od potpore za pružanje javne usluge imati neto gubitak zbog djelatnosti za koju je potpora dobivena, ali u vezi s kojom postoji potraživanje u pogledu kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti. U vezi s time, zamislivo je da će odnosno društvo, zbog potraživanja u pogledu kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti, morati prestati obavljati djelatnost za koju je potpora dobivena te da državna potpora stoga neće imati svoj željeni učinak kakav bi možda imala u odnosu na društvo koje pruža javnu uslugu.

- 37 Sud koji je uputio zahtjev svjestan je toga da će plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti, ovisno o okolnostima, značiti da će korisnik potpore za pružanje javne usluge moći preživjeti samo ako dobije dodatni kapital te da će stoga dodatni kapital možda biti potreban kako bi država ostvarila cilj kojemu je potpora namijenjena. Međutim, to može vrijediti i za ostale korisnike potpora. Nadalje, samorazumljivo je pretpostaviti da se spojivost takve nove potpore s unutarnjim tržištem u danom slučaju – jednako kao nepredvidljivi gubici, koje imaju svi korisnici potpore – mora procijeniti na temelju potreba za potporom koje odnosno društvo ima u relevantnom trenutku.

Drugo pitanje

Navodi društva TV 2 i ministarstva kulture

- 38 Društvo TV 2 i ministarstvo kulture smatraju da se sredstva prenesena regionalnim postajama (oko 2 milijarde danskih kruna) (u daljnjem tekstu: regionalna sredstva) moraju odbiti od osnovnog iznosa koji u predmetnom slučaju treba upotrijebiti pri izračunavanju visine mogućeg potraživanja u pogledu kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti.
- 39 U vezi s time, društvo TV 2 i ministarstvo kulture ističu da društvo Viasat, pozivajući se na presudu Općeg suda u predmetu T-674/11, pogrešno tvrdi da je društvo TV 2 prenošenjem regionalnih sredstava plaćalo regionalnim postajama naknadu za emitiranje regionalnih sadržaja u regionalnim prozorima te da su regionalna sredstva smanjila opterećenje koje bi društvo TV 2 inače snosilo.
- 40 Danska država je zadaću pružanja javne usluge povjerila cjelokupnom društvu TV 2 na način da ju je podijelila na regionalnu i nacionalnu obvezu nametnutu pojedinim postajama unutar cjelokupnog društva TV 2. Obveza emitiranja regionalnih sadržaja bila je – te još uvijek jest – na regionalnim postajama, dok je nacionalna obveza bila na nacionalnoj postaji. Dakle, jedina obveza društva TV 2 bila je popuniti nacionalni raspored sadržajima te regionalnim postajama staviti na raspolaganje vrijeme za emitiranje tako da im pruži pristup prozorima u nacionalnom rasporedu u kojima bi mogli emitirati regionalne sadržaje. Regionalne postaje su pak morali proizvoditi regionalne sadržaje i emitirati ih u regionalnim prozorima.
- 41 Regionalna sredstva činila su naknadu koju je danska država plaćala regionalnim postajama za izvršavanje njihove obveze emitiranja regionalnih televizijskih sadržaja. Ona nisu umanjivala „opterećenje” nacionalne postaje u obliku „regionalne obveze”. Nacionalna postaja nije imala takvu obvezu na temelju danskog prava.
- 42 Dakle, društvo TV 2 je između 1997. i 2002. djelovalo isključivo kao posrednik koji je prosljeđivao regionalna sredstva te koji od toga nije imao nikakve koristi. Društvo TV 2 obavljanjem zadaće posredovanja nije između 1997. i 2002. ostvarilo ništa više ili manje nego prije 1997., kada je fond TV 2, bez

posredovanja društva TV 2, regionalnim postajama prosljeđivao naknadu koju je država plaćala, ili nakon 2002., kada su regionalne postaje izravno od društva DR dobivale udio u sredstvima prikupljenima izdavanjem licenci.

- 43 Stoga, činjenica da je uređenje prema kojem je društvo TV kao posrednik prosljeđivalo regionalna sredstva uvedeno bez prethodnog Komisijina odobrenja u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a nije društvu TV 2 dalo nikakvu kamatnu prednost niti mu je neopravdano poboljšalo tržišni položaj. Stoga, što se tiče regionalnih sredstava, ona nipošto nisu imala nezakonite učinke o kojima Sud govori u svojoj presudi CELF.
- 44 Društvo TV 2 i ministarstvo kulture upućuju na uvodnu izjavu 194. Odluke iz 2011., u kojoj je navedeno da je Komisija, s obzirom na to da su iznosi uplaćivani društvu TV 2 koje ih je potom prosljeđivalo regionalnim postajama, te iznose uključila u izračune i kao prihod i kao rashod, što u praksi znači da nisu utjecali na ocjenu proporcionalnosti koju je Komisija provela. Slično tomu, Komisija je tijekom postupka u predmetu T-6[74]/11 tvrdila da društvo TV 2 nije bilo korisnik potpore koja je prosljeđivana regionalnim postajama te da, osim toga, od svoje uloge posrednika nije imalo nikakvu korist. Stoga, prema Komisijinu navodu, društvo TV 2 nije moglo biti obvezno na iznose potpora platiti kamatu zbog nezakonitosti. Prema Komisijinu navodu, to je išlo u prilog tomu da društvo TV 2 nije imalo procesnu legitimaciju u pogledu pobijane odluke u dijelu u kojem se potonja odnosila na to pitanje.
- 45 Društvo TV 2 i ministarstvo kulture upućuju na točku 41. podtočku (a) (bilješku 65) Obavijesti o suradnji, u kojoj je navedeno da je za potrebe naplate kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti moguće odbiti poreze plaćene na nominalni iznos potpore, te na Obavijest o povratu potpore, u kojoj je navedeno da nacionalna tijela prilikom izračunavanja iznosa koji treba vratiti mogu uzeti u obzir utjecaj poreznih pravila, kako bi se od korisnika osigurao povrat samo neto iznosa.
- 46 Naposljetku, društvo TV 2 i ministarstvo kulture upućuju na presudu Općeg suda u predmetu T-459/93, u kojoj je navedeno da nacionalna tijela, kada na temelju Komisijine odluke osiguravaju povrat nezakonite državne potpore koja nije spojiva s unutarnjim tržištem, mogu, kao pravilo, odbiti određene iznose u skladu s nacionalnim pravilima. Društvo TV 2 i ministarstvo kulture tvrde da je predmetna situacija, u kojoj je društvo TV 2, na temelju obveze predviđene Zakonom o radijskom i televizijskom emitiranju, regionalnim ograncima prosljeđivalo sredstva prikupljena izdavanjem licenci (u iznosu ekvivalentnom onom iz 1996.), slična situaciji u kojoj se udio iznosa potpore plaća poreznim tijelima na temelju zakonske porezne obveze.

Navodi društva Viasat

- 47 Društvo Viasat osporava navode društva TV 2 i ministarstva kulture. Ističe da iz točke 51. presude CELF proizlazi da dodjela nezakonite državne potpore njezinu korisniku daje prednost koja odgovara troškovima na ime kamata koje bi on imao

da je iznos ekvivalentan čitavom iznosu potpore spojive s unutarnjim tržištem posudio pod tržišnim uvjetima. Plaćanje kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti služi upravo neutralizaciji te prednosti. Budući da je čitav iznos potpore dodijeljene društvu TV 2 činio državnu potporu spojivu s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. UFEU-a, kamata zbog nezakonitosti mora se platiti na čitav iznos.

- 48 Društvo Viasat dalje ističe da su Opći sud u presudi T-674/11 (t. 152. do 173.) i Sud u presudi C-649/15 P (t. 48. do 58.) odbili argument da od iznosa potpore treba odbiti regionalna sredstva, baš kao što su sudovi Unije odbili Komisijinu argumentaciju u predmetu, jer u pobijanoj odluci nije bilo potpore za takvo stajalište.
- 49 Društvo Viasat navodi da su regionalna sredstva smanjila opterećenje koje bi društvo TV 2 inače snosilo, to jest obvezu proizvodnje i emitiranja regionalnih sadržaja. Ističe da su regionalna sredstva zapravo činila naknadu koju je društvo TV 2 regionalnim ograncima plaćalo za uslugu koju bi inače moralo kupiti od drugog dobavljača.
- 50 Društvo Viasat ujedno tvrdi da, iako je društvo TV 2 imalo javnopravnu obvezu regionalnim postajama prosljeđivati minimalni godišnji iznos, nije bilo predviđeno kako će se taj iznos financirati, uključujući hoće li se izdvajati iz prihoda koje je društvo TV 2 ostvarivalo od izdavanja licenci ili prihoda koje je ostvarivalo od oglašavanja. Dakle, društvo TV 2 je samô odlučivalo od kuda će namiriti sredstva za regionalne postaje. Obveza društva TV 2 da financira djelatnosti regionalnih postaja bila bi ista i da društvo TV 2 nije dobivalo sredstva prikupljena izdavanjem licenci: vidjeti presudu Općeg suda u predmetu T-674/11, t. 173.
- 51 Društvo Viasat ističe da ni iz Odluke o povratu potpore ni iz Odluke o suradnji ne proizlazi da je u okviru potraživanja povrata potpore moguće odbiti samo iznose poreza. Isto vrijedi i za gore navedeni predmet T-459/93. Ta tri izvora odnose se samo na plaćanje poreza te ne predviđaju nikakvo opće načelo prema kojem se sredstva potpore ne bi trebala vratiti. Prema navodu društva Viasat, prosljeđivanje sredstava regionalnim ograncima koje je društvo TV 2 vršilo nije moguće usporediti s plaćanjem poreza. U slučaju plaćanja poreza, ta sredstva već pripadaju državi pa bi nemogućnost njihova odbijanja zapravo podrazumijevala dvostruko plaćanje, što ovdje nije slučaj.

Ocjena suda koji je uputio zahtjev

- 52 Sud koji je uputio zahtjev ističe da se Komisijine odluke odnose samo na nacionalnu postaju društva TV 2. Regionalne postaje pak nisu bili predmet Komisijinih odluka te oni stoga po svojoj naravi nisu korisnici potpore za potrebe tih odluka. Ovo pitanje počiva i na aspektu da sredstva koja je društvo TV 2 prosljedilo regionalnim postajama nisu odbijena u iznosu koji su tijela Unije smatrala državnim potporom dodijeljenom društvu TV 2. Stoga se može tvrditi da

se iznosi proslijeđeni regionalnim postajama – bez obzira na to što su klasificirani kao potpora – zapravo odbijaju od neto pogodnosti koja je društvu TV 2 osigurana kroz potporu.

- 53 Sud koji je uputio zahtjev smatra da prijenose sredstava koje je društvo TV 2 vršilo regionalnim postajama između 1997. i 2002. nije primjereno smatrati naknadom koja se regionalnim postajama plaćala za emitiranje sadržaja u regionalnim prozorima. U stvarnosti, društvo TV 2 je u tom razdoblju dobivalo udio u sredstvima prikupljenima izdavanjem licenci koji su regionalne postaje do tada dobivale iz fonda TV 2 te je raspodjela sredstava regionalnim postajama tada bila na društvu TV 2, jer je društvo TV 2 moralo regionalnim postajama raspodijeliti iznos koji je minimalno morao odgovarati iznosu koji su regionalne postaje do tada dobivale iz fonda TV 2.
- 54 Tumačenje danskog prava u razdoblju od 1997. do 2002. koje je Opći sud upotrijebio kao temelj za svoje utvrđenje u predmetu T-674/11 da su regionalna sredstva činila državnu potporu nije obvezujuće u predmetnom slučaju, jer pravilno tumačenje danskog prava u sporu pred danskim sudom treba odrediti taj danski sud. To mora vrijediti i u pogledu odgovora Suda na pitanja upućena u ovom predmetu. Sud koji je uputio zahtjev pojasnio je da se spor u ovom predmetu ne odnosi na kvalifikaciju regionalnih sredstava kao državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Ta se kvalifikacija ne osporava u ovom predmetu. Spor se odnosi samo na pitanje posljedica nepoštovanja članka 108. stavka 3. UFEU-a, uključujući pitanje na kojem tumačenju danskog prava Sud treba temeljiti svoju analizu pitanja prava Unije koja su otvorena.
- 55 Sud koji je uputio zahtjev slaže se s ministarstvom kulture i društvom TV 2 oko toga da u presudi CELF nije razmatrano pitanje može li se moguća obveza plaćanja kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti proširiti tako da vrijedi i u pogledu potpore koja se u stvarnosti prosljeđuje drugim subjektima.

Treće pitanje

Navodi društva TV 2 i ministarstva kulture

- 56 Društvo TV 2 i ministarstvo kulture ističu da se prihodi od oglašavanja iz 1995. i 1996. koje je društvo TV 2 Reklame A/S prenijelo preko fonda TV 2 (otprilike 1,5 milijarda danskih kruna) (u daljnjem tekstu: prihodi od oglašavanja) moraju odbiti od iznosa koji treba upotrijebiti pri izračunavanju visine mogućeg potraživanja u pogledu kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti. Prema njihovu mišljenju, prihodi od oglašavanja činili su plaćanje za oglašivačko vrijeme koje je društvo TV 2 iznajmljivalo privatnim oglašivačima. Kvalifikacija tih sredstava kao državne potpore bila je isključiva posljedica činjenice da su se prihodi do 1997. usmjeravali s oglašivača preko dva subjekta u vlasništvu države, društva TV 2 Reklame A/S i fonda TV 2. Međutim, društvo TV 2 i ministarstvo kulture navode da društvo TV 2 na temelju tog aranžmana nije ostvarilo ni više ni manje od svojih konkurenata u sektoru televizijskog oglašavanja niti je ostvarilo više ili

manje u razdoblju nakon 1997., tijekom kojeg je samô bilo odgovorno za svoje reklamno vrijeme te u odnosu na koje prihodi od oglašavanja nisu kvalificirani kao državna potpora. Društvo TV 2 i ministarstvo kulture tvrde da prihodi od oglašavanja nisu rezultirali neopravdanim poboljšanjem konkurentskog položaja društva TV 2 u smislu presude CELF te da te iznose stoga ne treba uzeti u obzir prilikom izračunavanja visine mogućeg potraživanja u pogledu kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti.

Navodi društva Viasat

- 57 Društvo Viasat tvrdi da se argumenti društva TV 2 i ministarstva kulture protive presudi Suda u predmetu C-657/15 P, u kojoj je utvrđeno da je čitav iznos potpore dodijeljene društvu TV 2 – uključujući prihode od oglašavanja – činio državnu potporu. Izravna posljedica toga je to da te prihode ne treba smatrati samo plaćanjem društvu TV 2 za usluge koje je pružalo, jer u tom slučaju ne bi činili državnu potporu. Sud je to stajalište među ostalim temeljio na činjenici da društvo TV 2 ta sredstva ne bi dobilo ni u kojim okolnostima.
- 58 Prihodi od oglašavanja nakupljali su se u fondu TV 2, iz kojeg su se mogli koristiti i za potrebe različite od financiranja društva TV 2. Stoga se radilo o sredstvima stavljenima na raspolaganje društvu TV 2, koje ih je moglo koristiti u svojim djelatnostima. Društvo Viasat tvrdi da je društvo TV 2 stoga steklo i kamatnu prednost zahvaljujući tome što su mu sredstva stavljena na raspolaganje prije nego što je Komisija izdala svoje odobrenje.

Ocjena suda koji je uputio zahtjev

- 59 Kako je gore navedeno, stranke glavnog postupka ne slažu se oko toga jesu li se prihodi društva TV 2 Reklame A/S smjeli koristiti samo za pokrivanje financijskih potreba društva TV 2 te je li društvo TV 2 zakonski imalo pravo na te prihode. Sud koji je uputio zahtjev pita Sud da se, kada bude odgovarao na treće pitanje, vodi gore opisanim tumačenjem danskog prava koje sud koji je uputio zahtjev zagovara. Od Suda se stoga traži da na to pitanje odgovori vodeći se pretpostavkom da društvo TV 2 1995. i 1996. nije zakonski imalo pravo na (sve) prihode od oglašavanja ostvarene iznajmljivanjem oglašivačkog vremena na svojim kanalima. Stoga, Sud se u tom pogledu može voditi tumačenjem danskog prava kako je izraženo u uvodnoj izjavi 81. i sljedećim uvodnim izjavama Odluke iz 2011.
- 60 Sud koji je uputio zahtjev dalje ističe da valja ispitati je li povreda samostalne obveze u tom pogledu doista dala društvu TV 2 financijsku prednost u odnosu na prihode od oglašavanja. Stoga se može tvrditi da su odluke ministarstva kulture o prijenosu sredstava s društva TV 2 Reklame na fond TV 2 te s tog fonda na društvo TV 2 činile povlašteno postupanje prema društvu TV 2, koje se – da su pravila o priopćavanju potpora poštovana – ne bi mogle provesti dok Komisija, općenito ili na godišnjoj osnovi, ne bi odobrila te prijenose.

Kratak prikaz razloga za podnošenje zahtjeva za prethodnu odluku

- 61 Sudu koji je uputio zahtjev, da bi mogao odlučiti o zahtjevima tužitelja u pogledu plaćanja kamate za razdoblje trajanja nezakonitosti, potrebna je odluka o nekoliko pitanja prava Unije koja, kako se čini, nisu riješena u dosadašnjoj sudskoj praksi Suda Europske unije.

RADNI DOKUMENT